

[Tesdaorf.]

den øjeblikkelige situation, kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Mit parti kan tilsige landbrugsministeren en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Jeg ville anse det for urigtigt ikke at gennemføre en kornlov med den her foreslåede afleveringspligt. Der har jo været visse ønsker fremme om, at man i år kunne undgå at udskrive andet korn end brødkorn, og måske er der også landbrugskredse, der mener, at man helt kunne have undgået udskrivning og nøjes med forbud mod opfodring af brødkorn. Det ville jeg anse for alt for let-sindigt. Ingen ved, hvornår forholdene i verden ændrer sig, og om tilførselsvanskelighederne med hensyn til brødkorn og andet korn muligvis bliver betydeligt vanskeligere, end de er nu; det ville være helt uforsvarligt, om man da ikke havde et grundlag til sikring af befolkningens forsyning med brødkorn. Jeg mener derfor, en kornlov er nødvendig, og det er rigtigere at gennemføre en sådan lov nu end at vente dermed til henimod høst. Landmændene har også et vist krav på at vide, hvordan de kan disponere over deres korn, når høsten kommer. Og skulle forholdene ude i verden stille sig sådan, at alle saglige hensyn kunne begrunde, at man frafaldt udskrivningen, kan man altid lettere på et senere tidspunkt ophæve loven, end man kan vedtage en lov lige før høst. Jeg mener derfor, det er rigtigt, at ministeren er kommet til rigsdagen med det foreliggende lovforslag, og jeg kan som sagt tilsige en velvillig behandling.

Det vil vist også godt kunne begrundes, at udskrivningen i år sættes ned, fordi importmulighederne er betydeligt bedre, end de var sidste gang, vi vedtog en kornlov — så kan man jo altid diskutere, på hvilke områder denne nedsættelse i udskrivningen skal falde; men det er jo en af de saglige ting, vi kan tale om i udvalget.

Den socialdemokratiske ordfører (Carl Petersen) nævnte et område, som også jeg gerne vil henlede opmærksomheden på, og det er frugtavlernes. Jeg tror, den socialdemokratiske ordfører har ret i, at den begunstige, som er vist ved at give et større fradrag i afleveringspligten pr. hest, ikke vil få så forfærdelig stor praktisk betydning, og det er vistnok vigtigt, at vi overvejer, om der ikke kan findes et andet kriterium, som bedre vil imødekomme det, der har været ministerens hensigt, nemlig at lempe vil-

kårene for frugtavlernes med hensyn til afleveringspligten.

Der er også et andet punkt, jeg vil pege på. Der har i de sidste år været klaget over, at det ombytningskorn, som de landbrugere fik, der afleverer brødkorn, men ikke er inde under udskrivningen, var af ringe kvalitet og i væsentlig udstrækning bestod af havre — i mange tilfælde dårlig havre. Mange af disse brødkornsdyrkere, som f. eks. avler rug på dårlig jord, og som ikke har noget stort udbytte, kan ikke være tjent med at aflevere deres rug og få tilbageleveret noget dårlig foderkorn i stedet. Jeg vil henstille til overvejelse, om man ikke skulle sige, at de landbrugere, der ikke avler brødkorn og ikke er i stand til at aflevere brødkorn, burde være forpligtet til — i nogen udstrækning i hvert fald — at aflevere byg, således at man havde sikkerhed for, at der var byg, som kunne benyttes til ombytningskorn til de landmænd, der afleverer vintersæd uden at være inde under udskrivningen. Jeg henstiller som sagt dette til overvejelse, for jeg synes, at de landbrugere, der vedbliver at opretholde brødkornsdyrking, ikke skal stilles ugunstigere end andre, hvilket ud fra et almindelig samfundssynspunkt ikke vil være fornuftigt.

Ministeren har i det foreliggende lovforslag — på samme måde som i forslaget i fjor — givet anvisning på, at en del af det første korn, der bliver importeret, skal sikres de mindste landbrug og sikres dem til en lavere pris end importprisen, hvis det skønnes rimeligt. Det kan jeg kun være tilfreds med at man er opmærksom på også i den foreslåede kornlov. Jeg synes imidlertid, at bestemmelserne er noget vage og ubestemte; jeg vil henstille, at vi i udvalget drøfter spørgsmålet, om ikke det skal siges lidt mere præcist, at det mindste landbrug virkelig skal have en fortrinsstilling med hensyn til det importerede korn, også med det for øje, at der kan komme en situation, hvor indførselsforholdene bliver af en anden karakter end nu, og hvor det har nogen betydning for de allermindste landbrug, at der sikres dem de få tønder korn til produktion, når deres egen avl ikke giver tilstrækkelig grundlag for en produktion, som kan dække en families eksistens. Det er jo kun de helt små landbrug, det her drejer sig om. Jeg regner med, at også det spørgsmål kan vi tale om i udvalget.

Spørgsmålet om fastsættelsen af kapiteltaksten har været nævnt af et par ordførere her. Det er et spørgsmål, som efter min mening bedst egner sig til drøftelse i ud-